De goede strijd

door: Gerard Oudijn

www.gezondewoorden.nl

1. inleiding

Het leven van een gelovige gaat niet zonder strijd. Wie de Heer wil volgen, krijgt vroeg of laat te maken met tegenstand, verdrukking of smaad. In christelijke kring wordt dan al snel gesproken over *geestelijke strijd*. Opmerkelijk genoeg komt die uitdrukking nergens in de Bijbel voor. Dat betekent natuurlijk niet dat de Schrift niet over strijd spreekt. Integendeel. Maar het roept wel de vraag op of wij onder strijd verstaan wat de Bijbel daaronder verstaat.

de *goede* strijd
De goede strijd wordt bovendien nogal eens gezocht in allerlei christelijke activiteiten. Men denkt aan geestelijke oorlogsvoering, strijden tegen de zonde, het uitdrijven van demonen, intensieve gebedscampagnes, het trouw houden van "stille tijd" of andere “geestelijke oefeningen”. Maar noemt Paulus deze dingen eigenlijk wanneer hij spreekt over de goede strijd?

niet iedere strijd is de goede strijd
De Bijbel spreekt over allerlei vormen van strijd. Er zijn oorlogen, twisten, ruzies, strijd tussen vlees en geest, verdrukkingen en vervolgingen. Niet iedere strijd is daarom automatisch *de goede strijd*. Opvallend is dat Paulus deze uitdrukking slechts drie keer gebruikt. Tweemaal roept hij Timotheüs op de goede strijd te strijden en eenmaal zegt hij aan het einde van zijn leven dat hij zelf deze strijd heeft gestreden.

Dat roept allerlei vragen op. Wat maakt deze strijd eigenlijk "goed"? Waar wordt voor gestreden? Wie of wat is de tegenstander? En waarin bestaat uiteindelijk de overwinning?

de Schrift laten spreken
In deze serie willen we die vragen niet beantwoorden vanuit traditie of ervaring, maar eenvoudig vanuit de Schrift. Daarom zullen we de drie plaatsen onderzoeken waar Paulus letterlijk spreekt over de goede strijd:

- 1 Timotheüs 1:18
- 1 Timotheüs 6:12
- 2 Timotheüs 4:7

Daarnaast zullen we stilstaan bij Efeze 6, waar Paulus de wapenrusting van God beschrijft. Ook dat gedeelte wordt vaak aangehaald wanneer het over strijd gaat.

opvallend
Wie deze gedeelten onbevangen leest, ontdekt al snel een opmerkelijk patroon. Paulus spreekt veel vaker over vasthouden, bewaren, staan en volharden dan over aanvallen of overwinnen. Hij roept de gelovige niet op om de strijd op te zoeken, maar om trouw te blijven aan wat hem is toevertrouwd, ook wanneer dat weerstand oproept.

Misschien blijkt de goede strijd uiteindelijk wel heel anders te zijn dan we vaak hebben gedacht. Laten we daarom beginnen waar Paulus zelf begint.

2. trouw blijven aan de gezonde leer

De term “de goede strijd” vinden we alleen in de brieven van Paulus aan Timotheüs. In deze brieven legt Paulus sterk de nadruk op het vasthouden aan en doorgeven van gezonde woorden en gezond onderwijs (1 Tim. 1:10, 6:3; 2 Tim. 1:13, 4:3). We zullen in deze serie nog zien dat Paulus deze brieven schreef aan het einde van zijn leven en dat hij als het ware zijn nalatenschap overdraagt aan Timotheüs.

> *1 Timotheüs 1 (naar ISA)*
> [18] Deze opdracht vertrouw ik jou toe, kind Timotheüs, in overeenstemming met de voorgaande profetieën over jou, opdat jij daarin de voortreffelijke strijd zal voeren.

de opdracht aan Timotheüs
Met “deze opdracht” refereert Paulus aan het voorgaande. Meteen bij aanvang van de brief brengt Paulus Timotheüs in herinnering om in Efeze te blijven, met als doel aan sommigen de opdracht te geven geen andere leer te onderwijzen (vers 3). Sommigen waren afgeweken, een ontwikkeling die zich zou voortzetten en die we door heel de brieven aan Timotheüs vinden (1 Tim. 5:15; 2 Tim. 3:1-4; 2 Tim. 4:3).

Over Timotheüs waren profetieën uitgesproken dat hij standvastig zou zijn in het onderwijs en de goede strijd zou strijden. Ook later in deze brief refereert Paulus hieraan als hij zegt dat aan Timotheüs deze genadegave was gegeven door profetie met oplegging van handen van enkele ouderen (1 Tim. 4:14).

Uit deze profetieën kunnen we afleiden dat zij niet alleen betrekking hadden op wie Timotheüs *was*, maar ook op wie hij zou *zijn*. Blijkens deze profetieën was voorzegd dat Timotheüs de gezonde leer zou uitdragen en de voortreffelijke strijd zou voeren. Als een vader tot zijn kind (vers 2) herinnert Paulus Timotheüs hieraan.

de voortreffelijke strijd
Paulus moedigt Timotheüs aan de voortreffelijke strijd te strijden. Meestal wordt dit vertaald met “de goede strijd”, maar het woord dat hier gebruikt wordt reikt verder dan goed: uitstekend, ideaal, voortreffelijk. Deze strijd is niet zomaar goed. Het gebruikte woord spreekt over iets dat voortreffelijk of ideaal is. Het is niet zomaar een goede strijd, maar een voortreffelijke strijd. In de context blijkt dat deze strijd alles te maken heeft met het vasthouden aan de gezonde leer.

als soldaat dienen
Opvallend is dat Paulus hier een ander woord voor "strijd" gebruikt dan in 1 Timotheüs 6:12 en 2 Timotheüs 4:7. Hier staat het zelfstandig naamwoord *strateia*, dat letterlijk "als soldaat dienen" of "krijgsdienst verrichten" betekent. Het is afgeleid van het Griekse woord voor "leger" (*stratos*), waarvan ook ons woord strategie is afgeleid. Paulus gebruikt hier dus het beeld van een soldaat die zijn opdracht trouw uitvoert. Wie vasthoudt aan de gezonde leer krijgt onvermijdelijk te maken met strijd. Niet omdat we die strijd zoeken, maar omdat we worden bestreden. Paulus legt direct uit hoe deze strijd wordt gevoerd.

> [18] …opdat jij daarin de voortreffelijke strijd zal voeren.
> [19] geloof hebbend en een goed geweten. Omdat sommigen dit verstoten, lijden zij wat betreft het geloof schipbreuk.

geloof en een goed geweten
De strijd kan alleen voortreffelijk worden gestreden “met geloof en een goed geweten”. De gelovige zou in geloof vasthouden aan het onderwijs dat Paulus leert en daar niet vanaf wijken. De goede strijd is vasthouden aan gezonde woorden (1 Tim. 6:3; 2 Tim. 1:13) en niet te vertrouwen op menselijke redeneringen en overleveringen. De goede strijd is geloven wat God gesproken heeft.

schipbreuk lijden
Het Griekse woord voor “geweten” is *suneidesis* en betekent letterlijk “samen-weten”. Het is een “ingeschapen” besef dat de mens deelt met God en daardoor kennis heeft van goed en kwaad. Met ons geweten kan van alles aan de hand zijn. Het kan bezoedeld (1 Kor. 8:7) of zwak zijn (1 Kor. 8:10) en zelfs dichtgebrand (1 Tim. 4:2).

Maar dat neemt niet weg dat ieder mens geacht wordt te handelen overeenkomstig het getuigenis van zijn geweten (Rom. 2:15). Wie zijn goede geweten naast zich neerlegt, zal vroeg of laat ook wat het geloof betreft schipbreuk lijden. Paulus legt tussen beide een rechtstreeks verband.

De goede strijd begint met trouw aan Gods woord. Wie vasthoudt aan het geloof en een goed geweten, voert de voortreffelijke strijd. Dat is de oproep waarmee Paulus Timotheüs zijn bediening laat beginnen.

3. de goede strijd van het geloof

In het vorige hoofdstuk zagen we dat Paulus zijn eerste brief aan Timotheüs begint met een waarschuwing tegen hen die van de gezonde leer afwijken. Vervolgens moedigt hij Timotheüs aan de goede strijd te strijden, met geloof en een goed geweten.

nadruk
Het accent op gezond onderwijs en gezonde woorden vinden we door heel de brief. Ook in het laatste hoofdstuk keert dit onderwerp terug. Opnieuw waarschuwt Paulus voor hen die een andere leer onderwijzen en zich niet voegen naar de gezonde woorden van onze Heer Jezus Christus (1 Tim. 6:3). Pas daarna roept hij Timotheüs op de voortreffelijke strijd van het geloof te strijden. Net als in hoofdstuk 1 staat ook hier de gezonde leer centraal.

de gezonde woorden van onze Heer Jezus Christus
De uitdrukking "de gezonde woorden van onze Heer Jezus Christus" verwijst hier niet naar de woorden die Jezus tijdens Zijn aardse bediening tot Israël sprak, maar naar het onderwijs dat de verheerlijkte Heer aan Paulus heeft toevertrouwd. Dat blijkt uit de context. Paulus spreekt hier immers over het onderwijs dat hijzelf geeft (1 Tim. 6:3). Bovendien heeft hij dit evangelie rechtstreeks ontvangen van de opgewekte Christus (Hand. 26:16; Gal. 1:12,15-17).

> *1 Timotheüs 6 (naar ISA)*
> [12] Strijd de voortreffelijke strijd van het geloof…

Hier is voor de tweede keer in deze brief sprake van de voortreffelijke strijd, hoewel het woord dat hier vertaald is met strijd een ander woord is dan in 1 Timotheüs 1:18. Daar ging het om het dienen als soldaat (*strateia*). Hier gebruikt Paulus het woord *agōn*, waarvan ons woord agonie is afgeleid. Het duidt op een wedstrijd of worstelstrijd waarbij volharding en uithoudingsvermogen centraal staan. Ook in de 2e Timotheüsbrief gebruikt Paulus het beeld van een soldaat en een atleet (2 Tim. 2:3-5).

het geloof
Wat de voortreffelijke strijd inhoudt staat er meteen achter, het is de voortreffelijke strijd *van het geloof*. In de Timotheüs brieven heeft "het geloof" meestal niet de betekenis van het persoonlijke geloofsvertrouwen, maar van datgene wat geloofd wordt: het evangelie en de gezonde leer. Dat blijkt uit de vele plaatsen waar Paulus spreekt over afvallen van het geloof, afdwalen van het geloof of afwijken van het geloof (1 Tim. 4:1; 6:10, 21; 2 Tim. 3:8).

De goede strijd van het geloof is daarom de strijd om trouw te blijven aan het onderwijs dat Paulus heeft ontvangen en doorgegeven. Dat vraagt vanzelfsprekend ook persoonlijk geloof. Alleen wie zelf gelooft wat God gesproken heeft, zal daaraan vasthouden.

zielenstrijd?
De goede strijd van het geloof is dus niet de strijd om tot geloof te komen, maar de strijd om vast te houden aan wat God heeft gesproken. Veel wat men "zielenstrijd" noemt, wordt ten onrechte gezien als strijd van het geloof. Denk aan de vertwijfelde vragen als: is Christus wel voor mij gestorven? Is Hij mijn Heer? Of is Hij wel mijn Redder?

Christus stierf voor de zonden van de gehele wereld (1 Tim. 2:6; 1 Joh. 2:2) en is de Redder van de wereld en alle mensen (Joh. 4:42; 1 Tim. 4:10). Het geloof zegt amen op wat God heeft gesproken. Wie daaraan twijfelt, voert niet de strijd van het geloof, maar geeft uiting aan ongeloof.

staan
Een gelovige krijgt te maken met tegensprekers (Tit. 1:9), misleiding en overlevering van mensen (Kol. 2:8) en allerlei wind van leer (Ef. 4:14). De goede strijd van het geloof is om je daardoor niet te laten afbrengen van wat God heeft gesproken, maar vast te houden aan Zijn woord en daarop te blijven staan.

4. het evangelie dat strijd oproept

Het woord “strijd” dat in 1 Timotheüs 6:12 gebruikt wordt, komt in deze brief alleen nog voor in 1 Timotheüs 4:10. Paulus geeft hier een voorbeeld van gezonde leer en leidt zijn woorden in met: “Dit is een betrouwbaar woord en alle verwelkoming waardig” (1 Tim. 4:9). Hiermee onderstreept hij het belang van wat hij gaat zeggen. Paulus gebruikt hetzelfde woord (*agōnizomai*) als in 1 Timotheüs 6:12.

> *1 Timotheüs 4 (naar ISA)*
> [10] want hiervoor zwoegen wij en strijden wij - dat wij hopen op de levende God, die Redder is van alle mensen, vooral van gelovigen.
> [11] Geef opdracht en onderwijs deze dingen!

Paulus laat hier zien waarin de strijd van het geloof bestaat. Zijn hoop is gevestigd op de levende God, die Redder is van alle mensen. Juist dat evangelie roept weerstand op. Daarom zwoegt en strijdt hij ervoor. Dat is geen vrijblijvende boodschap en vandaar dat hij zegt: beveel en leer deze dingen! Met "deze dingen" grijpt Paulus terug op de voorafgaande woorden: God is de Redder van alle mensen, vooral van gelovigen. Juist dát betrouwbare woord moet Timotheüs bevelen en leren.

smaad
Dat evangelie roept onvermijdelijk verzet op. Daarom lezen sommige handschriften niet "wij strijden", maar "wij worden gesmaad". Beide passen uitstekend in de context. Deze boodschap wordt van alle kanten bestreden en met name vanuit godsdienstige hoek. De voortreffelijke strijd is om

ondanks dat te blijven staan en het te verwachten van de levende God, die Redder is van alle mensen.

belijden
Het geloof blijft niet verborgen. Met het hart geloven wij en met de mond belijden wij (Rom. 10:9). Wie openlijk uitkomt voor het evangelie van Gods genade, zal daarom vroeg of laat worden tegengesproken. Niemand heeft dat meer ondervonden dan Paulus. Maar het weerhield hem er niet van deze boodschap overal bekend te maken. We zullen nog zien dat de voortreffelijke strijd voor Paulus betekende dat hij tot aan het einde van zijn leven het geloof bewaard heeft.

5. grijp het aeonische leven

In het vorige hoofdstuk zagen we dat de goede strijd van het geloof niet de strijd is om tot geloof te komen, maar om vast te houden aan wat God heeft gesproken. Wie gelooft wat God zegt en daarvoor uitkomt, zal onvermijdelijk met tegenstand te maken krijgen. Paulus zelf is daarvan het grote voorbeeld.

grijp het aeonische leven

> *1 Timotheüs 6 (naar ISA)*
> [12] Strijd de voortreffelijke strijd van het geloof. Grijp het aeonische leven waartoe jij geroepen werd en jij de voortreffelijke belijdenis beleden hebt voor het oog van vele getuigen.

Na de oproep om de goede strijd van het geloof te strijden, volgen nog twee opdrachten. Timotheüs zou het aeonische leven grijpen en de voortreffelijke belijdenis belijden.

Met "het aeonische leven" (andere vertalingen: eeuwige leven) doelt Paulus niet op een leven zonder einde, maar op het leven van de toekomende aeonen. Timotheüs was daartoe al geroepen. Paulus zegt daarom niet dat hij dit leven moest verkrijgen, maar dat hij het moest grijpen. Hij zou nu al leven vanuit de toekomst die God hem had beloofd.

Dat past ook in de context. Wie zijn verwachting stelt op de levende God, ziet niet alleen uit naar wat God in de toekomst zal doen, maar laat zich daardoor ook vandaag leiden. De goede strijd wordt gevoerd vanuit die verwachting.

de voortreffelijke belijdenis
Daarna volgt de tweede opdracht: Timotheüs had de voortreffelijke belijdenis beleden voor vele getuigen.

Het Griekse woord voor belijdenis (*homologia*) betekent letterlijk: hetzelfde zeggen. Belijden is dus niet iets nieuws bedenken of formuleren, maar nazeggen wat God heeft gesproken. De voortreffelijke belijdenis is daarom het openlijk uitkomen voor de gezonde woorden en het evangelie dat Paulus van de verheerlijkte Christus heeft ontvangen.

Daarin zien we opnieuw de lijn van deze brief. Paulus waarschuwt tegen een andere leer, roept op vast te houden aan de gezonde woorden en spreekt vervolgens over de goede strijd van het geloof. De goede belijdenis staat daarvan niet los, maar is er juist de openlijke uiting van.

de strijd wordt zichtbaar
De goede strijd blijft daarom niet beperkt tot het hart. Geloof wordt beleden.

Paulus schrijft elders:

> *Romeinen 10 (naar ISA)*
> [9] Als jij met jouw mond belijdt dat Jezus Heer is en met jouw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opwekt, zal jij gered worden.

Geloven en belijden horen bij elkaar. Wie gelooft wat God heeft gesproken, zal daarvoor ook uitkomen. Juist daar ontstaat de strijd. Niet omdat de gelovige de confrontatie zoekt, maar omdat de waarheid wordt tegengesproken.

Paulus heeft dat heel zijn leven ondervonden. Toch heeft de tegenstand hem er nooit van weerhouden het evangelie bekend te maken. Integendeel. Juist daarom kan hij aan het einde van zijn leven terugzien op een gestreden strijd.

In het volgende hoofdstuk zullen we zien hoe Paulus daarop terugblikt. Hij zegt dan niet dat hij veel tegenstanders heeft overwonnen, maar dat hij de goede strijd heeft gestreden en het geloof heeft bewaard.

6. de goede strijd: ik heb het geloof bewaard

In de vorige hoofdstukken zagen we dat de goede strijd alles te maken heeft met de gezonde leer en het geloof. Dat zijn geen twee verschillende onderwerpen. De gezonde leer is de inhoud van het geloof. De goede strijd van het geloof is daarom de strijd om trouw te blijven aan wat God heeft gesproken.

Paulus roept Timotheüs daartoe op aan het begin van zijn eerste brief. Aan het einde van zijn leven kijkt hij terug op zijn eigen bediening. Dan blijkt dat hij niet alleen Timotheüs heeft opgeroepen de goede strijd te strijden, maar dat hij die zelf ook heeft gestreden.

vasthouden
We hebben inmiddels gezien dat de goede strijd niet bestaat uit het aanvallen van de tegenstander, maar uit het vasthouden aan de gezonde leer. Dat maakt Paulus' laatste woorden des te opvallender. Hij zegt niet: *ik heb de vijand overwonnen*, of: *ik heb veel strijd geleverd*. Hij zegt: "Ik heb het geloof bewaard."

> *2 Timotheüs 4 (naar ISA)*
> [7] Ik heb de voortreffelijke strijd gestreden, ik heb de loopbaan beëindigd, ik heb het geloof bewaard.

Paulus schrijft dit aan het einde van zijn leven, als hij weet dat zijn sterven aanstaande is (vers 6). Hij kijkt terug op zijn loopbaan en besluit dat hij de voortreffelijke strijd heeft gestreden en er een einde is gekomen aan zijn loopbaan als apostel. Paulus concludeert dat hij het geloof heeft bewaard.

loopbaan
Ook hier gebruikt Paulus het woord *agon*, dat wedstrijd betekent. Als een atleet in de loopbaan heeft hij de loop tot een einde gebracht. De metafoor van de loopbaan vinden we vaker in zijn brieven. Bijvoorbeeld in 1 Korinthe 9 waar hij zegt dat hij alles doet voor het evangelie. Net als een atleet in de loopbaan slechts op één ding gefocust is, het behalen van de prijs, zo was Paulus maar op één ding geconcentreerd: anderen winnen voor het evangelie. Vanwege die gezindheid zag hij af van al het andere.

behouden of bewaard?
De meeste vertalingen geven in 2 Timotheüs 4:7 weer met “ik heb het geloof behouden”. Dat zou betekenen dat Paulus zegt dat hij aan het begin van zijn loopbaan geloofde en aan het einde nog steeds. Maar dat is niet wat hij zegt. Paulus had de woorden die de opgewekte Christus aan hem had toevertrouwd *bewaard*.

Dat past ook precies bij de oproepen die Paulus eerder aan Timotheüs deed. Hij moest vasthouden aan het voorbeeld van de gezonde woorden (2 Tim. 1:13), het goede pand bewaren (2 Tim. 1:14) en de gezonde leer doorgeven (2 Tim. 2:2). Aan het einde van zijn eigen loopbaan kan Paulus zeggen dat hij zelf precies dat heeft gedaan: hij heeft het geloof bewaard.

Hij had niets toegevoegd aan het evangelie dat hij van de Heer had ontvangen en er ook niets van afgedaan. Hij had het geloofd en doorgegeven zoals hij het van de Heer had ontvangen, ondanks de strijd die dit opleverde.

Dat bracht hem voortdurend in conflict met zijn volksgenoten. In Antiochië spraken zij hem tegen en lasterden zij zijn boodschap (Hand. 13:45-50). In Lystra werd hij zelfs gestenigd (Hand. 14:19). In Thessalonica veroorzaakten zij een oproer (Hand. 17:5-13). Toch liet Paulus zich hierdoor niet weerhouden het evangelie te blijven verkondigen.

onveranderd
Paulus' terugblik bevestigt alles wat we in deze serie hebben gezien. De goede strijd bestaat niet uit het aanvallen van de tegenstander, maar uit het vasthouden aan het geloof dat hem was toevertrouwd. Ondanks alle tegenstand, smaad en vervolging heeft Paulus dat geloof bewaard en onveranderd doorgegeven.

Daarmee zijn de drie Schriftplaatsen waarin Paulus over de goede strijd spreekt rond. In 1 Timotheüs 1 roept hij Timotheüs aan het begin van zijn bediening op de voortreffelijke strijd te voeren. In 1 Timotheüs 6 laat hij zien hoe die strijd wordt gevoerd: door vast te houden aan het geloof en daarvoor uit te komen. En aan het einde van zijn eigen bediening kan Paulus terugzien en zeggen: "Ik heb de voortreffelijke strijd gestreden; ik heb het geloof bewaard."

de geestelijke wapenrusting
Toch blijft er nog een belangrijke vraag over. Paulus spreekt ook over de wapenrusting van God. Juist dat gedeelte wordt vaak aangehaald wanneer het over "geestelijke strijd" gaat. Maar bevestigt Efeze 6 niet precies dezelfde lijn? Roept Paulus daar op om de aanval te openen, of juist om stand te houden en vast te houden aan het geloof?

Dat zullen we in het volgende hoofdstuk onderzoeken.

7. de geestelijke wapenrusting (slot)

In de vorige hoofdstukken hebben we gezien dat de goede strijd niet bestaat uit het aanvallen van de tegenstanders, maar uit het vasthouden aan de gezonde leer en het geloof. Paulus roept Timotheüs op de voortreffelijke strijd te strijden, door vast te houden aan de gezonde woorden die hem waren toevertrouwd. Aan het einde van zijn eigen loopbaan kan hij zeggen: "Ik heb het geloof bewaard."

Wanneer het over strijd gaat, wordt vaak verwezen naar Efeze 6. Daar spreekt Paulus immers over de wapenrusting van God. Dit gedeelte wordt dikwijls uitgelegd als een beschrijving van geestelijke oorlogsvoering. Maar is dat ook wat Paulus hier zegt?

Efeze 6 (naar ISA)
[11] Trek de volle wapenrusting van God aan, om stand te kunnen houden tegen de methodieken van de duivel,
[12] want het is voor ons geen conflict met vlees en bloed, maar met de overheden, met de autoriteiten, met de wereldkrachten van deze duisternis, met de boosaardige geestelijke machten in de hemelen.
[13] Neem daarom de volle wapenrusting van God op, opdat jullie bij machte zullen zijn te weerstaan in de boosaardige dag, en wanneer jullie alles bewerkt hebbend, te staan.
[14] Sta, dan, jullie lendenen omgord met de waarheid, en aangetrokken het borstharnas van de rechtvaardigheid,
[15] en de voeten geschoeid met de gereedheid van het evangelie van de vrede,
[16] terwijl jullie bij dit alles het schild van het geloof opnemen, waarmee jullie al de vurige pijlen van de boosaardige zullen kunnen uitdoven.
[17] En ontvang de helm van redding en het zwaard van de geest, dat is het woord van God.

vier keer staan
Opvallend is dat Paulus de gelovige nergens oproept om de aanval te openen. Integendeel. Vier keer klinkt de oproep om te staan, te weerstaan en stand te houden. Dat sluit naadloos aan bij wat we in de Timotheüsbrieven hebben gezien. De goede strijd bestaat niet uit het zoeken van de strijd, maar uit standhouden wanneer de waarheid wordt bestreden.

een verdedigende wapenrusting
Ook de wapenrusting zelf bevestigt dat beeld. De gordel beschermt. Het borstwapen beschermt. De schoenen geven vaste grond onder de voeten. Het schild dient om de vurige pijlen af te weren. De helm beschermt het hoofd. Vrijwel alle onderdelen van de wapenrusting zijn bedoeld om stand te houden.

Alleen het zwaard lijkt een aanvallend wapen. Maar Paulus zegt er direct bij wat hij bedoelt:

> "...het zwaard van de geest, dat is het woord van God."

Juist het Woord van God stond in de Timotheüsbrieven voortdurend centraal. De goede strijd wordt niet gevoerd met menselijke middelen, maar door vast te houden aan wat God heeft gesproken. Zo pareerde ook de Heer Jezus de verzoekingen van de tegenstander door steeds te antwoorden: "Er staat geschreven" (Matth. 4:4, 7, 10).

de wapenrusting van God
Nog iets valt op. Paulus spreekt niet over onze wapenrusting, maar over de wapenrusting van God. Dat is geen nieuwe beeldspraak. Hij ontleent deze rechtstreeks aan Jesaja.

Jesaja 11 HSV
[5] Want gerechtigheid zal de gordel om Zijn heupen zijn, en de waarheid de gordel om Zijn middel.

Jesaja 59 HSV
[17] Want Hij trok de gerechtigheid aan als een harnas en zette de helm van het heil op Zijn hoofd. Het gewaad van de wraak trok Hij aan als kleding en Hij hulde zich in de na-ijver als mantel.

Het gewaad van de wraak (=rechtverschaffing) trok Hij aan als kleding en Hij hulde zich in de na-ijver als mantel. In Jesaja is het niet de gelovige die deze wapenrusting draagt, maar God Zelf. Hij is Degene die optreedt, recht doet en Zijn vijanden overwint.

Dat doet denken aan de woorden die Mozes tot Israël sprak:

> *Exodus 14 (naar ISA)*
> [14] JAHWEH zal voor jullie strijden, en jullie, jullie zullen stil zijn.

De overwinning is Gods werk.

staan in Zijn overwinning
Dat betekent niet dat de gelovige geen strijd kent. Integendeel. Wie vasthoudt aan de gezonde leer en het geloof zal worden tegengesproken en bestreden. Maar de gelovige hoeft de overwinning niet te behalen. Die is door Christus al behaald.

Daarom roept Paulus ons niet op om de tegenstander aan te vallen, maar om te staan. Om vast te houden aan de waarheid. Om het geloof te bewaren. Dat is precies de lijn die we in deze serie hebben gevolgd. De goede strijd begint met trouw aan de gezonde leer. Zij wordt gevoerd door vast te houden aan het geloof en ervoor uit te komen.

De goede strijd is niet de strijd om de overwinning te behalen, maar om te blijven staan in de overwinning die God in Christus heeft behaald.